

LIBOCHOVICKÉ NOVINY

11

Ročník XXXI / listopad 2021

www.libochovice.cz

Vydává město Libochovice

Úvodní slovo

Dobrý den, vážení obyvatelé a přátelé našeho města.

Dnešní úvodník začnu trochu osobněji. Zbývá mi rok do konce volebního období. Tři roky naplněné neustálým učením se, poznáváním chodu rozličných institucí, váháním nad důležitými kroky našeho města a mnohdy také těžkým usínáním, protože jako starosta města nemáte nikdy volno. S městem a jeho obyvateli se ráno probouzíte a večer snimi také usínáte. Před problémy se nikam neschováte, protože na vás vyskakují na každém rohu. Nechci tím samozřejmě říci, že město je problémy napěchované, ale na druhou stranu si musíme přiznat, že je pořád na čem pracovat.

A tak i třetí rok je naplněn prací na nejruznějších projektech. Letošním úkolem č. 1 jsme si zvolili obnovu autobusového nádraží a de facto dotáhnutí představ generací před námi, kterým se to z různých důvodů nepodařilo, a mít tak v našem městě krásné nádraží, za které se nebudeme muset stydět. V neposlední řadě nám jde také o pohodlí cestování. To pro někoho může charakterizovat bezbariérovost nástupišť, anebo informace o příjezdu a odjezdu jednotlivých linek – to znamená, že ve spolupráci s Dopravní společností Ústeckého kraje vám budeme schopni nabídnout aktuální příjezdy a odjezdy

Mgr. M. Zůna

autobusů, včetně jejich případného zpoždění.

Ale nejenom autobusovým nádražím jsme vyplnili rok 2021 na radnici. Neustále také pracujeme na zvýšení kapacity parkovacích míst. Jedno z parkovišť vznikne ještě tento rok v ulici Turínského. Jde o akci menšího rozsahu, ale také s její pomocí se připravujeme na velký projekt „Revitalizace sídliště Revoluční“, kdy vznikne kolem bytových domů plnohodnotné a hlavně bezpečné parkování pro obyvatele tohoto sídliště. V rámci tohoto projektu jsme již ve fázi přípravy projektové dokumentace tak, abychom byli schopni požádat o dotaci na její realizaci. Vypsání dotačních titulů předpokládáme nejdříve v 1. kvartálu následujícího roku. V letošním roce dojde také k realizaci stavby přechodu v ulici Táboritská, čímž se snažíme o zvýšení bezpečnosti silničního provozu v tomto frekventovaném místě.

Bezpečnost silničního provozu, parkování a bezpečnost a pohodlí pro chodce. To v sobě nese další důležitá akce. V Dubanech si jistě oddechnou, až bude tato zrealizována. Jde o věc, kterou jako město Dubanům dlužíme. Lépe řečeno jedna z věcí, které město své místní části dluží. Nyní jsme na prahu přípravy projektové dokumentace, kterou bychom také rádi „prohnali“ dotační možnostmi. V žádném případě nejde o přípravu dokumentace do šuplíku. Na radnici se snažíme připravovat věci tak, aby po projekčních přípravách následovala v co nejkratší době samotná realizace díla.

Bezpečnost silničního provozu a po-

hodlí občanů řeší mimo jiné i projektové dokumentace na ulice Na Rybníce a Chelčického.

Ruku v ruce se zvyšujícími se cenami energií by měly jít také akce mající za následek snižování energetické náročnosti budov. Jednu takovou v tomto roce dokončíme. Sami jste si jistě všimli pokračujících prací na kulturním středisku U Tří lip.

S netrpělivostí také očekáváme výsledek hodnocení naší žádosti o poskytnutí dotační podpory na výsadbu nových stromořadí. Oproti původnímu předpokladu však dojde k realizaci až v příštím roce. Nicméně jako minulý rok, i o tento podzim bude vysazeno 22 nových stromů v městském parku, čímž se snažíme o postupnou obnovu porostu.

Závěrem mi dovoluji podotknout, že všechny výše realizované stavby, projektové dokumentace a výsadba je financována z prostředků města. Z prostředků, které jsou na našich účtech. Tj. naspořených peněz za minulá období. Město nemá dluhy, ani nepožívá žádného úvěru. Jakékoliv zkazky o zadluženosti města a neohospodárném nakládání s movitým nebo nemovitým majetkem jsou založeny na hrubé neznalosti ekonomické situace města, anebo, a to je mnohem horší, neschopnosti získávat relevantní informace.

A nyní se s chutí začtete do dalších stránek Libochovických novin.

Miroslav Zůna

Mgr. Miroslav Zůna, starosta města

UVNITŘ ČÍSLA...

Informace z radnice [strana 2](#)

Výsledky voleb [strana 2](#)

Střípky ze školy [strana 3](#)

Úspěch Pavla Šípa [strana 7](#)

Otevírání Ohře [strana 11](#)

Rádobydivadlo slaví [strana 11](#)

Městská knihovna [strana 15](#)

Otevírání Ohře v Libochovicích 2021 - více se dočtete na str. 11.

Foto: P. Futera

INFORMACE Z RADNICE

V uplynulém období se konala rada města a č. 80 až 81 a Zastupitelstvo města Libochovice č. 18. Přinášíme vám výběr z přijatých usnesení ze zasedání. Všechna přesná znění usnesení máte k dispozici na webových stránkách města Libochovice www.libochovice.cz – úřední deska.

80. rada města 20.9.2021

Rada města vyslovila souhlas s přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích a s realizací výkopových prací v ul. Revoluční podél chodníku v ul. Čechova, po dobu od 27.9.2021 do 29.10.2021.

Na základě nejnížší cenové nabídky vybrala dodavatele prací na opravu střechy a výměnu okapů a svodů klubovny v dětském areálu (Junák), a to firmu Pokrývačství Strádal, spol. s r.o.

Nebyl schválen dar ve výši 4.500 Kč na financování spolku NAŠE ODPAD-KY, z. s., o který tento spolek žádal.

Schválil se pronájem velkého sálu KS U Tří lip za účelem pořádání cvičení pro seniory.

Dále byla schválena smlouva o poskytnutí dotace na realizaci projektu „Městská policie Libochovice 2021“, na základě které obdržíme z rozpočtu Ústeckého kraje podporu ve výši 150 000 Kč.

81. rada města 4.10.2021

Byla schválena dotace z rozpočtu města Libochovice pobočnému spolku Český kynologický svaz ZKO Libochovice - 507, ve výši 10.000 Kč na projekt v roce 2021 – Oprava prostoru ustájení psů - etapa II.

Rada města vyslovila souhlasy se zateplením nemovitosti v ulici Jeronýmova, 411 17 Libochovice o síle 120 mm za podmínky, že zateplení bude ukončeno v takové výšce nad chodníkem, aby nebránilo jeho užívání a čištění; dále se stavbou „Novostavba rodinného domu, Poplze“ a napojením na inženýrské sítě na par.č. 761, 3/2, 598/2.

V rámci celostátní akce „Týden knihoven“ se schválilo prominutí poplatků za registraci nových čtenářů do konce roku 2021, pokud se zaregistrují v termínu od 5.10.2021 do 12.10.2021, prominutí sankčních poplatků za 1. - 3. upomínku z prodlení za nevrácené knihy a časopisy, pokud tyto čtenář vrátí v termínu od 5.10.2021 do 12.10.2021.

Byl vybrán dodavatel veřejné

zakázky malého rozsahu na stavební práce s názvem „Přechod přes trať ČD, ul. Táboritřská Libochovice“, a to firma První Podřipská stavební a.s., která dala nejnížší nabídku.

Došlo ke schválení objednávky minimálně 700 modrých popelnic (tříděný odpad – papír) u svozové firmy FCC BEC, s.r.o. – Lovosice s nastavením svozu 1 x za 14 dnů a nastavení četnosti svozu směsného komunálního odpadu (černé popelnice) 1 x za 14 dnů.

18. zastupitelstvo 20.9.2021

Zastupitelstvo města Libochovice schválilo uzavření Smlouvy o úvěru mezi Společenstvím Dvouletky 661, Libo-

chovice a Českou spořitelnou za účelem financování rekonstrukce bytového domu č.p. 661. Smlouva byla schvalována z důvodu, že město Libochovice je členem SVJ.

Byl schválen záměr prodeje částí pozemku v k. ú. Poplze, p. č. 651 nacházejících se v oplocení u rekreačních chat č. e. 23, 32 a 35 za minimální cenu 400 Kč/m².

Došlo ke směně pozemků v k. ú. Poplze a byly schváleny další záměry prodeje, kdy podrobnější údaje lze dohledat na úřední desce.

Byla vydána Obecně závazná vyhláška č. 1/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství s účinností od 1. 1. 2022.

Mgr. Petr Panáš

Foto: M. Černá

Jak dopadly v Libochovicích volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR?

Volby do Poslanecké sněmovny PČR proběhly ve dnech 8. a 9. října 2021. Hlasování začalo v pátek ve 14:00 hodin a skončilo ve 22:00 hodin téhož dne. V sobotu se volební místnosti otevřely v 8:00 hodin a voliči měli možnost vhodit hlasovací lístek do volební schránky do 14:00 hodin.

I letos však byly zavedeny i další možnosti jak hlasovat, které se týkaly těch, kteří měli nařízenou karanténu z důvodu covid-19. Ve středu 6. 10. se tak dalo hlasovat tzv. Drive-in (hlasování přímo z auta ve speciálním okruhu, který byl pro litoměřický okres umístěn na

výstavišti Zahrada Čech), čehož však nikdo z našich spoluobčanů nevyužil. Od čtvrtka pak byla možnost hlasovat do přenosné volební schránky, se kterou chodili členové speciální volební komise ustanovené pro litoměřický okres pro zájemce v karanténě, kteří se nahlásili na krajský úřad (této možnosti však také nikdo z našich spoluobčanů nevyužil).

Po skončení hlasování, tedy v sobotu po 14. hodině začaly „normální“ volební komise, kterých bylo na území města Libochovice celkem pět, sčítat odevzdané volební lístky.

Výsledky za město Libochovice

(včetně Poplza a Duban) a jejich porovnání s celkovými výsledky v Ústeckém kraji jsou v níže uvedené tabulce.

Voleb se v Libochovicích zúčastnilo 1681 voličů, což činilo 60,34% z oprávněných voličů. Neplatných hlasů pak bylo celkem 15.

Do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se dostaly celkem 4 volební strany či uskupení.

Z ústeckých kandidátek pak byli zvoleni:

• **ANO 2011 - 7 mandátů**

Ing. Andrej Babiš, Mgr. Jan Richter, Mgr. Jaroslav Bžoch, Ing. Pavel Růžička, Ing. Eva Fialová, Mgr. Tomáš Kohoutek, MBA, Ing. Ph.D. Berenika Peřtová.

• **Koalice SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09 ODS - 3 mandáty**

Mgr. Karel Krejza, Ing. Ph.D. Libor Turek, Ing. Michal Kučera

• **PIRÁTI a STAROSTOVÉ - 2 mandáty**

PhDr., Ph.D. Ivan Bartoš, Ing. Petr Liška (díky preferenčním hlasům se dostal ze 3. místa kandidátky na místo 2.)

• **Svoboda a přímá demokracie (SPD)**

- **2 mandáty**

Jaroslav Foldyna, Mgr. Zdeněk Kettner

Nejvyšší počet preferenčních hlasů získal Andrej Babiš (38.277), druhý pak

byl Ivan Bartoš (14 464)

Samotné volby proběhly v Libochovicích bez problémů a je potřeba poděkovat za práci všem členům volebních komisí, organizačnímu štábu a všem ostatním, kteří se podíleli na zdárném průběhu letošních voleb.

Ing. Radek Löwy
vedoucí SO, MěÚ Libochovice

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

územní celek	Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
ČR	8 275 752	5 414 637	65,43	5 411 884	5 375 090	99,32
Kraj	659 149	380 016	57,65	379 882	377 126	99,27
Okres	93 934	60 253	64,14	60 235	59 830	99,33
Libochovice	2 786	1 681	60,34	1 681	1 666	99,11
okres č. 1	695	441	63,45	441	438	99,32
okres č. 2	918	443	48,26	443	441	99,55
okres č. 3	718	491	68,38	491	486	98,98
okres č. 4	316	208	65,82	208	204	98,08
okres č. 5	139	98	70,5	98	97	98,98

územní celky		Ústecký kraj		Okres Litoměřice		Libochovice		okres č. 1		okres č. 2		okres č. 3		okres č. 4		okres č. 5		získané mandáty
Strana		Platné hlasy		Platné hlasy		Platné hlasy		Platné hlasy		Platné hlasy		Platné hlasy		Platné hlasy		Platné hlasy		
číslo	název	celkem	v %	celkem	v %	celkem	v %	celkem	v %	celkem	v %	celkem	v %	celkem	v %	celkem	v %	
1	Strana zelených	4 853	1,28	730	1,22	15	0,90	4	0,91	5	1,13	4	0,82	1	0,49	1	1,03	
2	Švýcarská demokracie	867	0,22	176	0,29	6	0,36	3	0,68	0	0	2	0,41	1	0,49	0	0	
3	VOLNÝ blok	4 653	1,23	701	1,17	19	1,14	2	0,45	8	1,81	4	0,82	5	2,45	0	0	
4	Svoboda a př. demokracie (SPD)	44 774	11,87	6 279	10,49	159	9,54	43	9,81	53	12,01	41	8,43	15	7,35	7	7,21	2
5	Česká str. sociálně demokratická	12 062	3,19	2 036	3,40	56	3,36	12	2,73	13	2,94	19	3,90	9	4,41	3	3,09	
7	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	411	0,10	79	0,13	1	0,06	0	0	1	0,22	0	0	0	0	0	0	
8	Trikolora Svobodní Soukromníci	11 538	3,05	1 824	3,04	35	2,10	10	2,28	9	2,04	6	1,23	5	2,45	5	5,15	
9	Aliance pro budoucnost	1 213	0,32	183	0,30	3	0,18	1	0,22	2	0,45	0	0	0	0	0	0	
10	Hnutí Prameny	568	0,15	101	0,16	4	0,24	1	0,22	2	0,45	0	0	0	0	1	1,03	
12	PŘÍSAHA Roberta Šlachty	16 452	4,36	2 584	4,31	67	4,02	10	2,28	18	4,08	24	4,93	9	4,41	6	6,18	
13	SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09	74 565	19,77	13 534	22,62	368	22,08	102	23,28	88	19,95	119	24,48	47	23,03	12	12,37	3
15	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	584	0,15	74	0,12	1	0,06	1	0,22	0	0	0	0	0	0	0	0	
16	Koruna Česká (monarch.strana)	445	0,11	82	0,13	1	0,06	0	0	0	0	1	0,20	0	0	0	0	
17	PIRÁTI a STAROSTOVÉ	52 797	13,99	8 748	14,62	224	13,44	70	15,98	49	11,11	56	11,52	41	20,09	8	8,24	
18	Komunistická str.Čech a Moravy	14 804	3,92	2 765	4,62	78	4,68	22	5,02	20	4,53	28	5,76	6	2,94	2	2,06	
20	ANO 2011	134 322	35,61	19 526	32,63	610	36,61	155	35,38	164	37,18	177	36,41	63	30,88	51	52,57	
21	Otevřeme ČR normálnímu životu	2 218	0,58	408	0,68	19	1,14	2	0,45	9	2,04	5	1,02	2	0,98	1	1,03	

STŘÍPKY Z PURKYŇOVY ŠKOLY

První písmenka.

Foto: L.Sammartino

Preventivní program

V současné době na prvním i druhém stupni naší školy probíhají projekty všeobecné prevence.

První písmenka

Žáci prvních tříd už začínají číst slabiky a první slova. Pro někoho hračka, pro jiného velká dřina. Aby si děti z 1.B písmenka dobře pamatovaly, mají ozvláštěné jejich vyvozování. Písmenko A si prožily jako andělé, k písmenku M je přivedl Den maminek a miminek, při E byli z dětí čertíci Ertíci a písmeno O je přivedlo na ostrov obra Olivera, který si ve třídě postavily, opatrně ho obcházely, oplachovaly a ošplouchávaly se v okolním oceánu, při odpočinku na pláži pozorovaly oranžovou oblohu při západu slunce, oblaka nad oceánem, olihně, okouny mořské, orla skalního, opice, orangutany, ochutnávaly exotické ovoce...

Projekt 72 hodin – 3.B a 8. A.

Tak prvňáčkům přejme, ať jim čtení dobře jde a baví je.

3. B a 8. A v projektu 72 hodin

Dne 14.10.2021 se třídy 3.B a 8.A společně zúčastnily projektu 72 hodin. Žáci 8.A si pro své mladší spolužáky připravili soutěžní dopoledne plné otázek, kvízů a soutěžních úkolů, ve kterých se seznámili s tématy z oblasti ekologie a péče o přírodu. Děti z 3.B za to svým starším kamarádům namalovaly krásné

obrázky. Dohromady si pak všichni společně připomněli, jak je důležité pečovat o naši planetu, chovat se ekologicky a chránit přírodu. Příjemné dopoledne zakončili všichni společně velkým rozdělením cen.

72 hodin

Žáci II.A a IV.A se ve čtvrtek 14. 10. zapojili do projektu 72 hodin. Kdykoliv během těchto 72 hodin (12. – 15. října) se dobrovolníci po celém Česku mohli pustit

do aktivit, které pomáhají druhým či přírodě. Žáci ze IV. A si připravili šipkovanou sůkoly pro II.A.

Společně s druháčky stanoviště procházeli a hodnotili jejich splněné úkoly. Na závěr šipkované žáci ze IV.A stanoviště uklidili. Po vyhodnocení byly žákům rozděleny ceny. Děkujeme čtvrtákům za přípravu skvělé hry, všichni jsme si tuto akci užili a těšíme se na další společné chvíle.

Připravila Mgr. Jitka Hajná

Foto: P. Zachová

Co je raná péče a komu je určena?

Raná péče je odborná terénní služba pro rodiny dětí do 7 let, jejichž vývoj je ohrožen v důsledku předčasného narození, komplikovaného porodu, závažnější zdravotní diagnózy a péče o dítě nebo fyzického postižení.

Poradkyně rané péče bude v intervalech 2–12 týdnů docházet přímo do vaší rodiny a pomůže vám:

- porozumět projevům dítěte
- vybrat pro ně nejvhodnější stimulační hračky, pomůcky a metody
- co nejlépe využít raný věk dítěte k podpoře jeho maximálního rozvoje
- vyznat se v tom, jaké důsledky má stav dítěte na každodenní život celé rodiny
- seznámit vás s možností podpory, na kterou máte jako rodič nárok

Služba je poskytována ZDARMA

Odborníci vám pomohou zprostředkovat právě takové informace, které mezi jednotlivými lékařskými kontrolami potřebujete, abyste se mohli svému dítěti užitečně věnovat.

Pracoviště rané péče patří mezi služby sociální prevence a existují ve všech krajích ČR. Můžete oslovit kterékoli pracoviště a všude se dozvíte, jaká konkrétní služba může pomoci právě vám.

Seznam pracovišť rané péče

najdete na stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí ČR: www.mpsv.cz pod heslem Registr poskytovatelů sociálních služeb/Vyhledání služby/raná péče nebo www.aprp.cz.

Poradenství a informace

vám také poskytneme na bezplatné krizové telefonní a chatové lince EDA, tel: 800 40 50 60, chat: www.eda.cz

V rámci projektu Máme dítě s postižením, ale máme se na koho obrátit vydala Raná péče EDA, o. p. s. (www.eda.cz) s podporou Nadace Sirius

Případ konkurenta malíře J. A. Zázvorky

Je jedno téma, které mne provází jako pomyšlení na vlastní nedostatky schopností: krajina. Botanik by měl umět uvažovat v krajinném měřítku a v krajinných souvislostech. To mi jde ztěžka. Ani dobře vyfotografovat krajinu neumím, ač teorii mám z příruček nastudovanou. Necht' se nikdo nediví, že v tvorbě akademického malíře J. A. Zázvorky (LN 2016/11 et 12) mne úplně fascinovaly obrazy z krajiny Českého středohoří a Poohří, ač v jeho celkové tvorbě představují menší podíl. Jak ten vnímal půvab i ráz toho, co zachytil!

Budu zde vyprávět s tím vším související případ z Třebenic, který je takřka groteskní a byl by k neuvěření, kdyby nebylo jednoho obrazu visícího v našem pokoji (zde dokumentovaného fotografií). Do Českého středohoří mám cestu dlouhou přes 120 km, potom potřebuji navštívit nějaké botanické lokality. Je to velmi únavné, a tak před cestou nazpět někdy volím regeneraci sil při pozdním obědě v rázovitém prostředí hostince „U Havlů“ v Třebenicích. Tak tomu bylo i dne 12. října 2019. Vracel jsem se z exkurze na bílé stráně (LN 2014/12), zacílené na fotografování vzácné hvězdnice zlatovlásky (*Aster linosyris*). Ta rostlina je ohroženým druhem, je zákonem chráněna a kvete právě jen na podzim.

Po čase se vždycky zaraduji z poctivé české kuchyně v Třebenicích a zaznamenám někdy i změnu obsluhující servírky. Tehdy to bylo celkem suverénní děvče, asi brigádnice přes léto. Na „mém“ oblíbeném a obvyklém místě ve skoro prázdném lokále ovšem stálo něčí pivo. Usadil jsem se k vedlejšímu stolu a vzápětí se navrátil majitel onoho piva. Zabručeli jsme něco jako pozdrav mezi dvěma cizinci, jež náhoda svedla dohromady. Pán, zhruba můj vrstevník, se trochu podívil, že jsem si objednal nealkoholické pivo. To je v české hospodě, kde máte pod omítkou poctivé starobylé kamenné zdi, podezřelá okolnost. Duch takového místa vyžaduje pivo alkoholické, a tak jsem musel vysvětlit, že řídím a jedu daleko, ne jenom za roh. Tak byl zapředen rozhovor, neboť pán, zřejmě „štamgast“, se nacházel po delším pobytu již v nonšalantním rozpoložení. Ovšem otázel se zdvořile, zda mi hovor při obědě nebude vadit. Chtěl se dozvědět, proč si tak prohlížím všelijaká vyobrazení Českého středohoří, která tam mají i jako fresky po stěnách. Zde uvedený první odstavec zhruba zachycuje to, co jsem mu řekl na vysvětlenou. Z toho odvodil

poznatek, že jsem tak řečeno studovaný. Zajímala jej celá moje školská historie, od libochovické základní devítileté školy přes lovosickou střední všeobecně vzdělávací školu až po další gradaci směrem ke speciální botanické vědě. Ukázalo se, že on je ještě sloužícím kantorem, snad středoškolským, sportovně založeným, působícím v Lovosicích. Pobavili jsme se o svých středoškolských profesorech, kteří nás oba učili, byť v nějak rozdílné době. Hovor to byl ale útržkovitý, také se přeskakovalo z tématu na téma jiné. Způsoboval to jistě rozdíl v kvalitě i kvantitě našich nápojů. Najednou můj tazatel „vypálil“ otázku: „Znáte Horu?“ Možná už mi dokonce tykal, když jsme získali moudrost od stejných profesorů: „Znáš Horu?!“

Nastalo ticho, servírka strnula, a já pochopil, že otázka má zásadní význam. Tak jsem pomyslel na básníka Josefa Horu, kterého nám kdysi vtloukali do hlavy, a přitakal jsem. Byla to mylná odpověď, protože jsem měl znát zesnulého malíře Františka Horu, působícího v Třebenicích. Když jsem potvrdil, že Horu znám, pán úplně zjihnul. Servírka upoutala jeho pozornost, protože mu došlo pivo, a tak k ní pravil: „Dám mu vobraz, dojdou pro něj domů!“

Situace vyžadovala, abych nezneužil určité chemicky podmíněné rozvernosti potenciálního donátora, a tak jsem se začal vymlouvat: „Musím si už pospíšet na cestu domů, nemohu se zdržet.“ Pán ovšem velitelsky přikázal servírce, aby přinesla „ten velký vobraz vzadu“.

Očividně šlo o skutečné umělecké dílo, signovanou temperu na papíře.

Z exkurze na bílé stráně zacílené na fotografování vzácné hvězdnice zlatovlásky (*Aster linosyris*).

Poslechla jej a přinesla zasklený obraz nemalých rozměrů, v rámu 88 x 65 cm. Očividně šlo o skutečné umělecké dílo, signovanou temperu na papíře, poněkud připomínající projev slavného Emila Filly z jeho peruckého období. Později jsem se dočetl, že František Hora se opravdu Fillou inspiroval, a přitom si našel svůj často opakovaný motiv: nějaký kopec nebo kus krajiny v Českém středohoří, vždycky s nějakými baráčky (krajina zabydlená).

Takový dar jsem tedy rázně a důrazně odmítl, ale servírka jenom s blahosklonným tónem hlasu oznámila: „To si teda vzít musíte, jinak to nejde; já vám to donesu k autu.“ A již byla ve dveřích a nedala jinak. Květnatě jsem tomu pánovi poděkoval, zanechal na stole sumičku k pokrytí svého účtu a pospíšil jsem k autu. Omámeně jsem otevřel kufr, servírka tam obraz položila a vytratila se ihned. Bezradně jsem tam stál a všechno mne na tom příběhu varovalo. Ta jednoduchost, s jakou jsem se měl úplně nečekaně stát majitelem možná cenného originálu; i když Zázvorka to nebyl, spíše

jeho současník a konkurent.

Dojel jsem domů a druhý den jsem si našel telefonické spojení do té restaurace, abych nějak dal věc do pořádku a nebyla to krádež. Ozval se zřejmě nějaký šéf, nebo přímo majitel, a vyslechl ve zkratce sdělení o tom Horově obrazu a mém problému. Reagoval vědoucně

a rozmrzele: „Nejhorší je na tom, že ten obraz byl můj!“ Nabídl jsem, že se co nejdříve vydám z Liberce nazpět do Třebenic a obraz vrátím. S elegancí těchto trebenických lidí z „velkého, avšak prakticky uvažujícího světa“ to uzavřel: „Tak si ho nechte, von mi přinese jinej!“ Klaním se tímto této velkorysosti a děkuji

za obraz, zejména když je provázen tak neuvěřitelným příběhem. Vedl mne k nastudování všeho, co se o malíři Františku Horovi dalo najít. Dnes bych tedy odpovídal pravdivě: Horu (Františka) znám! Byl to krajinář a takovým já mohu schopnost jejich pohledu jenom závidět.

text a foto RNDr. M. Studnička, CSC.

Chybělo nám setkávání se!

Naše práce ve spolku STP v Libochovicích je o setkávání se. O tom, co starší lidé jako jsme my nejvíce postrádají od doby, kdy skončili svá zaměstnání.

Výbor STP se stará, aby svým členům umožnil setkávat se, ať je to na výletech, které absolvujeme autobusem, nebo zajištěním vstupenek na divadelní představení. A to tak, aby účastníci nemuseli hradit plnou cenu těchto akcí, aby měli cenu přijatelnou pro jejich důchodcovské příjmy.

Velmi nám finančně pomáhá samo město Libochovice, ale i některé okolní obce, jako jsou Radovesice, Klapý, Košnice a Křesín, z nichž je také část občanů členy našeho spolku.

Jsme jim moc vděční a srdečně děkujeme.

Velkou zásluhu, jak tyto prostředky využít, má naše kulturní referentka Jaroslava Lomičová. Převzala tuto práci po paní Marii Staré a vede si velmi dobře. Na každoměsíční výborové schůzi má připraven program na následující měsíc. Není to snadné a my jsme moc rádi, že má sílu a vytrvalost se starat. Děkujem Ti, Jarko!

Jak víte, měli jsme nucenou přestávku, kdy jsme měli scházení se zakázané. Vše se v dobré obrátilo, všichni jsme se dali očkovat a teď se už ani tolik náklady nebojíme.

Pracujeme dál. Už v červnu jsme byli na výletě v Lidicích a na Křivoklátě.

V srpnu jsme se svezli lodí z Roudnice n. L. na Mělník a ten si prohlédli.

V září jsme vyjeli do Prahy, do Národního divadla a do Břevnova a do Nelahozevsi. V říjnu jsme navštívili Peruc, Pátek a Krásný Dvůr.

Město Libochovice zve k nám do sálu U Tří lip divadelní spolky z Prahy. Naš spolek pomohl naplnit hlediště velkým počtem diváků. Dostali jsme od pořádajícího MěÚ množstevní slevu na vstupenky, za což moc děkujeme.

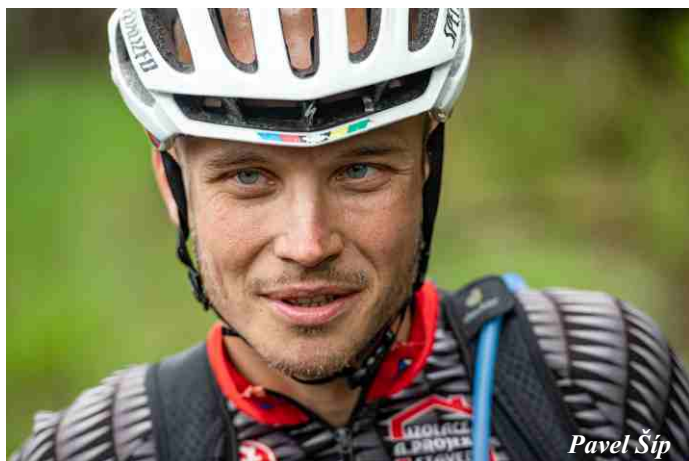
Nářizení kvůli epidemii covid 19 nám nedovolilo se scházet, a tak se ani nemohla konat naše výroční schůze. Věříme, že se už nebudou opakovat tak přísné zákazy a že se budeme moci sejít v lednu na naší pravidelné členské schůzi tak jako minulé roky. Všichni se už moc těšíme!

Za výbor STP Libochovice

Jana Laubová, předsedkyně

Úspěch Pavla Šípa na 1000 Miles Adventure

Pavel Šíp

Cyklistika je pro někoho koníčkem, pro dalšího koněm a pro některé naopak noční můrou. Co je pro někoho málo, to je pro druhé hodně. Ale dokážete si představit ujet v 10ti dnech štreku čítající více než 1600km?

Závod **1000 mil Adventure** je extrémním ultramaratonem určeným pro cyklisty, koloběžkáře a běžce-chodce. Vznikl v roce 2011 v hlavě Jana Kopky, který se věnuje aktivitám, které jsou pro běžného smrtelníka nepochopitelné. Účastní se ultramaratonských závodů horských kol na takových místech, o kterých se vám ani v těch nejdívočejších snech nezdálo. Vyjmenujme například závod napříč zasněženou Aljaškou (smedvědy v zádech), nebo závod z nejnižnějšího místa Austrálie k tomu nejsevernějšímu. A proč něco podobného nezkusit i u nás a vzdát tak hold Česko-Slovensku. No a tak se od roku 2011 dostal na světlo světa závod 1000 mil, familiárně označovaný prostě jako Míle, vedoucí ze slovenské Nové Sedlice do českých Hranic u Aše (v liché roky se starty prohazují). Letošní rok však byl jiný. Kvůli covidu se trasa změnila a musela se uskutečnit jen na území ČR.

Závodu 1000 mil kolem ČR se letos zúčastnil i libochovičák **Pavel Šíp** a závod v celkovém hodnocení jižní trasy také ovládl! Za mě to je raubířina na třetí! Bez nadsázky. Víte, že před sebou máte 1000 mil na kole, kdy si vše vezete s sebou na kole (počínaje nejnuitnějšími potravinami či náradím na kolo a spacákem konče), na pohodlný a dostatečný spánek můžete (až na výjimky) zapomenout a podpora, které se vám dostane, je takřikajíc nulová. Nepočítáte-li podporu morální, kterou si přečtete na svém telefonu.

Pavle, co tě k absolvování tohoto extrémního dobrodružství vůbec přimělo?

Byly to zejména knihy Honzy Kopky (autor závodu 1000 mil – pozn. redakce) s tematikou ultramaratonských závodů bez podpory. Po jejich přečtení jsem se začal o tuto tematiku více zajímat a začal jsem si pohrávat s myšlenkou účasti na podobném závodě. Zbývalo jediné, přihlásit se. Specifikem „Míle“ je, že registrace do závodu bývají rozebrány během několika mála minut. Registrace se spouští na Nový rok a šance, že budete úspěšní při přihlašování do závodu, není moc velká. Přesto jsem to zkusil a povedlo se.

Jak jsi se na tuto fyzicky velice náročnou aktivitu připravoval?

Žádnou specifickou přípravu jsem nepodstupoval. Ročně strávím v sedle kola kolem 20.000 km, což si myslím je dostatečný trénink základní vytrvalosti. Snad jedinou specifickou přípravou bylo to, že jsem si vyzkoušel jízdu do pozdních nočních hodin. Tu jsem si vyzkoušel během jednoho víkendu při dovolené na horách.

Spánkový deficit řeší každý dle svého. Já jsem si naplánoval, že budu spát každou noc. Pojedu, dokud to půjde, a pak si na chvilku odpočinu. Místa ke složení hlavy jsou různá. Nejlepší je takové místo, které ti dovolí usnout, ale zároveň není moc pohodlné. Proč? Protože tě to nepohodlí vyžene zpátky do sedla.

Mám tě v povědomí spíše jako vyznavače silniční cyklistiky, jak velká změna to pro tebe byla, přesedlat na 29 palcové celoodpružené horské kolo?

Pokud to jen šlo, snažil jsem si posed na horském kole co nejvíce přiblížit poloze, kterou zaujímám na silničním kole. Největší problém jsem však měl s úchopem, který je asi nejvíce odlišný. Již po prvních kilometrech jsem začal tušit, že právě úchopu řídítek bude největší problém. Což se mi potvrdilo. Odlišný úchop řídítek a jiný způsob přehazování vyústil až v zánět šlach. Představ si velký a bolestivý otok kolem palce. Hledáš všelijaké úlevové polohy při úchopu i při řazení rychlostí. Ještě dnes se potýkám s bolestí a necitlivostí v oblasti ruky (palce).

Objevila se na trati chvíle, kdy jsi o sobě zapochyboval? Kdy jsi si řekl, tohle nemám přece zapotřebí?

Chvilu, že bych se rozhodl svou účast v závodě zabalit, ta se neobjevila. Navíc se mi vyhýbaly technické závady. Na trati mě potkaly jen 2 defekty. Ale závod je to opravdu specifický. „Míle“ jsou závodem bez podpory. Vše, co potřebuješ, si musíš vzít s sebou a s každým problémem se musíš poprat jen ty sám. Trať je dlouhá, se třemi průjezdnými kontrolními místy a závodníkům je omezený počet. To znamená, že po roztrhání závodního pole jedeš přírodou sám, s minimálním kontaktem se závodníky nebo pořadateli. Na trati jsou i těžko přístupná místa, kde se s lidmi potkáš jen minimálně, spíše vůbec. Takže samota je takřka všudypřítomná. Proto nejen já, ale takřka všichni závodníci, jsme využívali každé možnosti prohodit pár slov mezi sebou. Nejhorší ale byly poslední 2 dny. To se musím přiznat, že jsem byl hodně „zpruzelej“.

Jak jsi se pral se samotou na trati?

Pomáhal kontakt s rodinou a podporovateli. Ale jsou i tací, kteří si pro účel tohoto závodu pořídí telefon pouze pro volání v případě nouze a číslo dají jen nejbližším, anebo nechtějí být vůbec rušeni. Vlivem covidu se tento rok trať změnila jen několik málo dní před startem, takže celá trasa byla naplánována pouze na území ČR. To mělo za následek, že jsme se v některých místech potkávali s účastníky severní trasy a mohli jsme se tak podělit o zážitky a prožitky z trasy.

Už přemýšlíš nad tím, že se opět Míle zúčastníš?

Ihned po dojezdu jsem o tom vůbec neuvažoval. Ale postupem času začínám přemýšlet o opaku.

Pavle, moc ti děkuji za rozhovor a dovol mi popřát ti mnoho úspěchů a krásných zážitků v sedle.

Miroslav Zůna

Z Libochovic až na konec světa

„Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až vás jednou napadne vzít pivo – a tam teprv začíná ten opravdový život.“

— Martin Mikyska

Díl sedmý – Jižní Amerika

Posledním svěťadilem, který jsem (nepočítám-li zastávky v Buenos Aires a Ohňové zemi při cestě do jižních polárních moří) navštívil, se roku 2010 stala Jižní Amerika. Od předchozích výprav se tato lišila jednou podstatnou maličkostí – jakožto novopečený ženáč jsem ji totiž absolvoval coby svatební cestu. Jihoamerická pivní scéna je velmi pestrá a lidé si tu pivo rádi dopřávají.

Cusqueña Roja pod Machu Picchu (Peru)

Naše putování, kterému předcházela půldenní přestávka s noclehem a krásnou večerní procházkou starým Madridem (a rovněž se spoustou piva *San Miguel*), začalo v Limě, hlavním městě Peru. Lima je desetimilionová megapole na břehu Pacifiku s krásným historickým centrem v španělském koloniálním slohu a záhadnou pyramidou Huaca Pucllana postavenou z vepřovíce a jílové hlíny. Na druhý den jsme se letecky přesunuli do magického horského města Cuzco (obr. 1) rozkládajícího se v nadmořské výšce kolem 3400 metrů, které byly hned po výstupu z letadla znát. Než se člověk stačil trochu aklimatizovat, pocíťoval celkovou únavu, která se značně prohlubovala zejména v okamžiku, kdy se pokusil o nějaký prudký nebo namáhavý pohyb – například rychle vyjít hotelové schody do druhého podlaží. Při úsporném režimu si však organismus brzy zvykl a k následné pohodě pak významně napomáhal i místní červený ležák *Cusqueña Roja*.

Na Machu Picchu (obr. 2) ležícímu v „pouhých“ 2430 metrech jsme se již cítili jako rodilí Peruánci. Toto pohádkově neskutečné incké město vybudované někdy v polovině 15. století v nepřístupném horském systému objevil až roku 1911 americký archeolog Hiram Bingham (po kterém je též pojmenován vlak končící na úpatí kopců). Nevím, jestli to tu mám psát, protože dodnes nemohu jistým domácím hlodavcům pohlédnout do tváře, ale dali jsme si tam místní speciality: morče a lamu, obojí bezchybně spárované s pivem *Trujillo* a *Cristal*. Veselému večeru vévodila skupina argentinských seniorů, kteří na tanečním parketu hráli vzrušující hru

spočívající v zapalování toaletního papíru zastrčeného za opasek na zadku během tance, a skvělá místní kapela.

Další zastávkou bylo legendární jezero Titicaca (obr. 3), jehož hladina se rozprostírá v nadmořské výšce 3812 m a o němž místní tvrdí, že nemá dno. Na peruánské straně jezera se nachází město Puno, odkud vyplouvají čluny za místní pozoruhodností – plovoucím rákosovým městem. To má jednu velkou výhodu, že pokud se rodina znesváří, může ostrov přeříznout vejpúl, a každý si může odplavat, kam se mu zachce (a vice versa, pokud se opět zesváří, mohou zas pak oba dva ostrovy navzájem svázat). A také jsem tam vyhrál maličký rákosový člun s figurkami v soutěži o nej přesnější odhad hloubky pod jedním plujícím ostrovem, bylo to 15 metrů (takže Titicaca dno přece jen má).

Real Pilsen na Slunečném ostrově (Bolívie)

Druhý den jsme se přesunuli mikrobusem na bolivijské pobřeží Titicaca a dlouhá cesta dávala tušit, jak je jezero nesmírně veliké. Cestu ještě zpestřila návštěva starodávného pohřebiště Sillustani (obr. 4). V prvním koloniálu, který jsme v bolivijském letovisku Copacabana (nesplést si s věhlasnou čtvrtí Ria de Janeiro) navštívili, nás pobavila stará prodavačka svojí zajímavou metodou snímání zboží z regálů, na které nedosáhla: násadou od koštěte opatřenou jakýmsi hákem shazovala zboží (plechovky s pivem) na podlahu, z níž je následně sbírala a podávala zákazníkům. Poté jsme se vypravili lodkou na Sluneční ostrov, krásnou výspu s nesmírně členitým pobřežím nacházející se pár set metrů od pobřeží. Na ostrově dodnes žijí lidé v několika vesnicích, ale množství zpustlých terasových políček dává tušit někdejší husté obydlí. Našli jsme pár stánků s občerstvením (lapazburgery) a poprvé jsme ochutnali bolivijská piva – výborné a silné ležáky *Real Pilsen*, *Paceña* a *Potosína*.

Druhý den následoval dlouhý přejezd do hlavního města Bolívie La Paz vtěsnaného v obrovské kotlině mezi vysokými horami, vyšperkovaný návštěvou historického komplexu Tiwanaku (3 850 m) pocházejícího z dob před rozmachem incké říše. V La Pazu jsme pak vyzkoušeli další bolivijské pivní značky *Cordillera* a *Huari* (s krásnou etiketou). Před odletem z Bolívie jsme si ještě jeli prohlédnout Měsíční údolí, krasovou oblast bizarních útesů, jejíž

výjimečnost nám ještě podkresloval místní zpívající pes.

Quilmes u nejširší ulice světa (Argentina)

Z La Paz nás převážel Boeing společnosti Aero Sur, po celé délce jeho trupu se zlověstně křenil obrovský zelený krokodýl (to jsme tehdy ještě nevěděli proč). Vzlet a pohled na zasněžené horské vrcholy obklopující La Paz však byly poslední dvě pěkné věci, které nás cestou potkaly. Letěl jsem v životě asi stopadesátkrát, ale takhle děsivé turbulence jsem nikdy předtím (a díkybohu ani potom) nezažil. Velký obdiv patřil mé ženě, která to na první pohled snášela sklidem.

Po přiletu jsme strávili dva dny v Buenos Aires, kde jsem se rozpomínal na místa navštívená před cestou na Antarktidu a samozřejmě i na svůj první ležák *Quilmes*, který do nás i tentokrát zasyčel pod nejrozložitějším fikusem u nejširší třídy na světě. Večer jsme navštívili slavnou biftekárnu Siga la Vaca! u městských doků, kde nám cestovka zaplatila paušál za návštěvu typu „sněž, co umíš“, a tak jsem se tam za pomoci luxusních argentinských bifteků a ležáku *Imperial* přejedl do bezvědomí (již podruhé; poprvé se mi to přihodilo v Benátkách). Na závěr žranice jsem se dopustil fatální chyby v podobě velkého poháru s ledovou čokoládou, což jsem celý následující den jen velmi těžce rozdechával. Nespravila to ani dlouhá procházka nočním Buenos Aires zpátky do hotelu, ani krásný pohled na doky osvětlené barevnými světy odrážejícími se na ztemnělé vodní hladině (obr. 5).

Zillertal a nechtěný půst (Uruguay)

Tím byl druhého dne poznamenán celodenní výlet do Uruguay, který jsem strávil na nucené dietě, a v trajektu přes ústí hraniční řeky La Plata jsem dokonce ležel na zemi jako nějaký pobuda. V Uruguay jsme navštívili jedinou tamější koridu, v níž se však nikdy žádné krvavé zábavy nekonaly, protože krátce po jejím dokončení byly býčí zápasy v celé zemi zakázány.

Pokračovali jsme do nejstaršího uruguayského města Colonia del Sacramento, které roku 1680 založili Portugalci jako koloniální základnu. Tam bylo spousta času a klidu k odpočinku, a jak se mi ulevilo, začaly mi opět narůstat růžky, a tak jsem nakonec do sebe naklopil výborný uruguayský ležák *Zillertal*.

Večer jsme se vrátili do Buenos Aires a ráno pak následoval výlet k největší cestovatelské Mekce Jižní Ameriky,

Obrázek č. 1

Obrázek č. 4

Obrázek č. 6

Obrázek č. 2

Obrázek č. 5

Obrázek č. 7

k vodopádům Iguazú (obr. 6), které tak krásně opěvovali již Zikmund s Hanzelkou. Jedná se o nejúžasnější, nejmohutnější a nejrozsáhlejší systém vodopádů na světě (v závislosti na ročním období jimi protéká 1500 až 6500 m³/s, což je zhruba dvojnásobek Niagarských vodopádů).

Tok řeky Río Iguazú není nijak regulován, a tak je (na rozdíl od Niagary) možné tento přírodní zázrak obdivovat v jeho původní kráse. Vodopády také tvoří přírodní hranici mezi Argentinou a Brazílií a jejich nejmohutnější část se příhodně nazývá Dáblův chřtán.

Cacador Xingu na Corcovadu (Brazílie)

Ještě týž večer, zdůrazněný tropickou bouří s přívalovým deštěm, jsme překonali brazilskou hranici a skončili v bungalovech Paudimar. Ráno jsme si natrhali k snídani čerstvé pomeranče a nasedli do autobusu směřujícího do oblasti brazilské části vodopádů. Ještě předtím jsme ale navštívili komplex největší jihoamerické (a do roku 2003, před dobudováním čínských Tří stezek, i světové) přehradu Itaipú na řece Paraná, a tak jsem se asi na hodinu ocitli dokonce i na území Paraguaye. Málokdo už ví, že kvůli této velkolepé stavbě padly za obětí jedny z nejkrásnějších a nejmo-

hutnějších vodopádů světa, Sete Quedas čili Guaría Falls. Potom už následoval celý den u vodopádů Iguazú (a měli jsme kliku, protože bylo období po deštích a přes vodopády se valilo neuvěřitelné množství vody). Dopřáli jsme si ještě vyhlídkový let vrtulníkem nad vodopády a návštěvu místní ZOO.

Poslední zastávkou naší velkolepé pouti bylo úžasné město samby Rio de Janeiro s jeho skvostnými plážemi Copacabana a Ipanema (dívku z Ipanemy jsme tam nejspíš potkali, ale v těch davech nevěděli, která to byla) a s krásnou portugalskou koloniální architekturou, které se rozkládá mezi bizarními skalními homolemi, mezi nejslavnější z nichž patří 396 metrů vysoká Cukrová homole (Pão de Açúcar) dostupná krkolomnou lanovkou. Ihned jsme začali ochutnávat brazilská piva a mezi ta nejlepší se zařadila *Antarctica Original, Brahma* a *Itaipava*. Na černý ležák *Cacador Xingu* na vrcholu Hrbáč (Corcovado) pod obřímím rozpačeným Spasitelem (obr. 7) spojený se strhujícím výhledem na pitosekní město a záliv se nedá zapomenout.

Tak to bylo asi tak v kostce všechno, ale někdy si možná ještě popovídáme o pivařském cestování starou dobrou Evropou. *text a foto Vítěk Malinovský*

Obrázek č. 3

Cesta skřítků

Znáte skřítko Podzimníčka? Že neznáte?! Tak to jste asi nebyli třetí říjnovou nedělí u nás v Dubanech. Tady se totiž konala „Cesta skřítků“, na které děti doprovázel právě skřítek Podzimníček.

Ten si se svými kamarády, vilami a zvířátky připravil pro malé i velké cestu plnou úkolů, poznávání a her.

A že bylo co řešit. Posuďte sami. Kaštánkové malování, to je přece zábava. Tak u skřítky Jírovníčka vznikla pěkná výstava. Krásná víla Lípěnka, parádit se jala, a tak šaty od dětí vyzdobit si dala. A co takhle hostina? Na tu pozval všechny děti malý skřítek Bukvička. Smutná víla Břízinka pomoc naši chtěla, zalít malý stromeček, aby radost měla. Dobrý zrak byl potřeba u Dubánka zase, kam se schoval kamarád, někde tamhle v lese.

Také trocha vědění zapotřebí byla. Buk či dub? Zelená či žlutá? Tady každá hlava zamyslet se měla. U bystrého Jasánka už tekla pot z čela... buk má bukvici a dub žaludy, to je někdy záludný.

A to ještě není všechno. Ježečkovi spočítat jeho ostré bodlinky, u Veverky šišky hodit a zasáhnout košíky. U doktora Datla zjistit, co do lesa nepatří, a u moudré Sovy zase jednu šifru rozluštit.

V cíli pak na děti čekala malá sladká odměna a skřítek Podzimníček jako památka na odpovědní dobrodružství.

Mája a Dubaňata

Stalo se před 20 lety listopad 2001

- První sněhový poprašek se objevil v pátek 23. listopadu po ránu. Díky nočnímu mrazíku se potáhly louže slabou vrstvou ledu, ale vzhledem k teplotě kolem nuly neměl sníh šanci na přežití.
- Čistička odpadních vod byla zkolaudována ve středu 21. listopadu.
- V ulici Pokorného byla otevřena benzínová pumpa, majitel pan Šán.
- V Tyršově ulici byly otevřeny nové provozovny: Kosmetika, pedikúra, solárium. Majitelka paní Žaludová.
- Divadelní soubor Scéna se přihlásil do projektu Památky a občané, v projektu uspěl a výsledek je velmi potěšující nejen pro divadelníky. V rámci projektu získá Scéna díky předsedovi správní rady Purkyňovy nadace panu Daliboru Černému finanční dotaci na zhotovení nové opony pro Tři lípy. Stará opona byla totálně zdevastována při pracích, které probíhaly na Třech lípách před několika lety firmou "Pivovar Hrdina" (společníky byly: pp. Hrdina, Lavko, Tvrz. Poslední dva ze společností EMZET Superfild).
- Kiosek ve škole otevřel pan Luboš Verner v pondělí 10. listopadu. Žáci mohou nakoupit bagety, chlebičky, sušenky, oplatky a od nového roku párek v rohlíku, nápoje, brambůrky a mlisky.

ČeTo

Na svůj první běžecký kilometr nemusíš být sám...

Rádi bychom vám představili naši běžeckou skupinku Rozběháme Libochovicko, která vznikla v tak trochu nepříznivé době (3/2021), ale na druhou stranu jsme poznali, že běhat a pohybem pomáhat lze za každých podmínek. Rozběháme Česko asi není třeba představovat, tato neziskovka, jejíž hlavní filozofií a cílem je rozběhat co nejvíce lidí a zároveň i vzdělávat v oblasti správného běžeckého stylu, mě a Terku jednoduše nadchla a z tohoto důvodu jsme se rozhodly se připojit k těmto nadšencům a staly se tak ambasadorkami zde na Libochovicku.

Velkou motivací pro nás bylo Rozběháme Litoměřicko, s touto početnou běžeckou skupinkou jsme měly možnost několikrát společně vyběhnout a navštívit krásná místa našeho Středoohoří, nejdou nás navštívili oni zde a na oplátku zase my jsme se podívaly k nim na Litoměřicko. Poznaly jsme, že je hrozně důležité mít nějaké běžecké partáky, kteří vás prostě táhnou, během těchto výběhů vždy stihneme sdílet své zkušenosti, poradit si navzájem, a ačkoliv se někdy člověku nechce, tak když na to nejste sami, jde to hned lépe.

Ani předchozí měsíce, které byly tolik omezené, co se závodních běhů týče, nás neodradily a zúčastnily jsme se mnoha virtuálních běhů, nejenže jsme takto mohly pomoci na dálku tam, kde to zrovna bylo potřeba, ale ještě k tomu jsme posbíraly krásné medaile. Jako největší úspěch naší běžecké skupinky považují, že se nám povedlo zapojit pár členů Libochovicka do virtuálních běhů a tímto jim patří velké DÍKY! Dále bychom rády poděkovaly těm běžcům a běžkyním, kteří si najdou čas vyběhnout a sdílejí

snami své výkony. Budeme držet palce, aby to tak bylo i nadále a sešli jsme se občas i společně.

„Každou středu pořádáme společný výběh pro kohokoliv, kdo se rád hýbe. Nezáleží na věku, výkonnosti... prostě stačí nazout boty a přiběhnout mezi nás.“

Pokud byste s běháním rádi začali, nebo běháte a rádi se přidali, tak není nic jednoduššího, než dorazit každou středu v 18:00 na náměstí. Sraz u morového sloupu. Vítán je každý, tempo a vzdálenost vždy přizpůsobíme aktuálnímu počtu účastníků. Pokud byste si nás rádi vyhledali, kontaktovali ještě předtím, než společně vyběhneme, případně potřebovali poradit, jak začít, můžete nás najít na facebooku <https://www.facebook.com/groups/behavilibochovicich/>

Nebojte se přidat a podpořte tak myšlenku Rozběháme Česko. Rozběháme Libochovicko?

Petra Dlouhá a Tereza Lachmanová

Ambasadorky Rozběháme Libochovicko.

Nebezpečí internetu zvané kyberšikana

Moderní technologie vnášejí do našeho života mnoho pozitiv a často nám usnadňují každodenní život. Jak už to ale bývá, nic se neobejde bez obligátního „ale“. Virtuální prostor s sebou přináší notnou dávku anonymity, která tvoří úrodnou půdu pro nežádoucí komunikační jevy v čele s kyberšikanou.

Co je to kyberšikana a jak se projevuje?

Jedná se o šikánování druhé osoby jedincem nebo skupinou prostřednictvím informačních technologií (především sociálních sítí). Může se jednat o zaslání urážlivých nebo zastrašujících zpráv a pomluv. Vytváření obrázků, videí nebo celých stránek, které mají za cíl urazit,

zesměšnit nebo ztrapnit dotyčnou osobu. Nezřídka také dochází ke zneužívání cizích účtů a ke krádežím identity, na které navazuje i zveřejňování cizích tajemství. V krajních případech se také můžeme setkat se sexuálními obtěžováním a pronásledováním prostřednictvím zpráv nebo hovorů.

Druhy kyberšikany

1. Kybergrooming - bezesporu nejvíce nebezpečný druh kyberšikany. Označuje manipulativní chování jedince, který se snaží obět donutit k osobní schůzce. Výsledkem takové schůzky může být fyzické napadení, sexuální obtěžování, nucení k určitým úkonům nebo dokonce únos dotyčného.

2. Sexting - v případě sextingu se jedná o elektronické rozesílání textových zpráv, obrázků nebo videí se sexuálním obsahem. Dochází tak k poškozování dotyčného. Znamé jsou i různé formy vydírání, které právě se sextingem úzce souvisí.

3. Kyberstalking - stalking znamená opakované, obtěžující a dlouhodobé pronásledování s různou podobou a intenzitou. V případě kyberstalkingu jsou k této aktivitě zneužívány právě moderní technologie a sociální sítě. Může tak mít podobu neustálých telefonátů, sms zpráv nebo chatových konverzací.

Kde hledat pomoc a kam se obrátit?

Kyberšikanu je často velmi těžké odhalit. Především proto, že někteří agresori se zprvu tváří přátelsky a nic nenasevďuje tomu, že by mohlo dojít k napadání. Na místě je tedy rozhodně náležitá opatrnost a obezřetnost. V rámci prevence je nejlepší vyhnout se neproverbeným sociálním sítím a internetovým stránkám, dostatečně si zabezpečit vlastní účet nebo nekomunikovat s lidmi, jejichž profily se zdají být podezřelé. Pokud se ale přeci jen potýkáte vy nebo někdo z vašeho okolí s kyberšikanou, je pravý čas obrátit se na odbornou pomoc. V online prostoru je vám denně k dispozici linka bezpečí a krizová telefonní linka PČR. V reálném světě se pak můžete obrátit na učitele, výchovné poradce, policii nebo odborníky z řad psychologů. Důležité ale je, nenechat situaci zajít příliš daleko.

www.mojra.cz

Váš realitní makléř pro tuto oblast

Ing. Václav Zeman
T +420 605 553 210
E vaclav.zeman@re-max.cz

Novobranská 75/3
412 01 Litoměřice
www.re-max.cz/g8reality7

RE/MAX
G8 Reality

Každá kancelář je vlastněná a provozována samostatně

„Se stavbou Vašeho hnízda ochotně pomůže Mr. Strnad“

Technický dozor stavebníka
Projektová činnost
Autorský dozor
PENB
Stavební rozpočty
BOZP
Inženýring
Požární ochrana

Mr. Strnad
rozděly • sta v p a b • projektová činnost

Dubany 40, Libochovice
+420 724 107 168
www.mrstrnad.cz

Otevírání Ohře v Libochovicích 2021

Tak už nám to začalo... Letos jsme po sedmé jako „Otužilci OHŘE Poplze-Libochovice“ zahájili otužileckou sezónu. V městském parku se nás sešlo 19 plavců, 1 vodnice a 2 paddleboardisté. Otužilci přijeli i ze spřátelených klubů Otužilci Litoměřicko, z Mostu a také další, kteří s námi začnou chodit na pravidelné tréninky každou neděli od 16:00 hodin. Úderem druhé odpolední nám vodnice Ohřinka odemkla řeku Ohři a pronesla pěkný proslov o tom, jak se k vodě a ve vodě chovat. Po společném fotografování jsme se odebrali na místo startu pod městské lázně, kde jsme potkali pravidelné návštěvnice koupání v Ohři. Všichni účastníci absolvovali naši tradiční trať po proudu k městské pláži kromě „Výdry“, který byl zase na lovu na poplzké straně. Cestou nás vyfotografovali kamarádi na paddleboardech a po skončení plavby následoval další společný snímek. Voda měla krásných

16,9 °C, teplota vzduchu byla přímo letní, celých 22 °C.

Na pláži byla přichystána ochutnávka kávy, která nejenom že chutná, ale i pomáhá. Je to káva HandicapCoffee.cz. Při koupi této kávy jde část peněz na nadační fond Klapeto.eu. Jedná se o nadační fond pro handicapované děti. Zakladatelem tohoto fondu je Jaroslav Petrouš a Kateřina Klasnová. Moc pěkné bylo, jak si to někteří umí užít. Nechyběla lehátka, občerstvení, pohoda, klídek a hlavně voda a sluníčko.

Poděkovat bych chtěl městu Libochovice za možnost vjezdu do parku k mostu, kde jsme mohli parkovat. Dále bych rád poděkoval všem dlouho i krátkodobým návštěvníkům této akce a těším se na shledání buď při trénincích nebo na akcích, které pořádáme my nebo naši kamarádi z okolních klubů. Další informace najdete na naší facebookové stránce OtužilciOhře.

Pavel Sagi Futera

Rádobydivadlo slaví...

Dne 25. září se uskutečnil v Klapý již po dvacáté divadelní festival Rádobyfest, a aby toho nebylo málo, tak zároveň Rádobydivadlo oslavilo 35. rok svého trvání.

Není to sice moc, neboť se spřátelenou Scénou Libochovice se to nemůže rovnat (ta totiž v listopadu oslaví 95 let), ale na druhou stranu se dá říci, že se jedná o „dobrý ročník“. Měříme-li to věkem člověka, jedná se o začínající střední věk, a měříme-li to stářím vína, tak se pomalu jedná o delikatesu.

Na Rádobyfestu se Rádobydivadlo prezentovalo v pořadí již 37. premiérou, hrou Hostina dravců a předpokládáme, že ostatně jako jeho předcházející tituly bude i tato při svých reprízách úspěšná. Do této doby Rádobydivadlo odehrálo 919 představení, na všech těchto představeních do současné doby pracovalo 130 lidí (herci, scénografové, režiséři, technický personál) a jejich počet pravděpodobně

stoupne, neboť ve spolupráci se Scénou Libochovice – Malis se vychovávají noví adepti pod obětavým vedením paní Olinky Psotové.

V poslední avizované premiéře hráli již tři herci Karča Baňková a Jirka a Štěpán Chadrabovi, kteří pod rukama Olinky vyrostli. A herecké zkušenosti v současné době sbírají v nově připravované hře Čarodějky ze Salému další její žáci Viktorka Krobová, Anička Tlustá, Anička Černá, Pavla Hautvoglová

a Adina Dvořáková.

V některých předcházejících titulech Rádobydivadla hrál také Kristián Valeš.

Rádobydivadlo se pravidelně zúčastňuje národních přehlídek ve Volyni a ve Vysokém nad Jizerou a mnoha dalších regionálních přehlídek v Děčíně a v Josefově Dole, nebo prestižního festivalu FEMAD v Poděbradech.

Je zváno na další místní přehlídky jako je LDL, přehlídky v Prachaticích, Napajedlech, Němčicích na Hané,

Turnově, Dobroníně a mnoho dalších. Má za sebou i úspěšné festivaly v cizině, namátkou vzpomenu na Slovensko, Rakousko, Německo, Ukrajinu, Maďarsko, Litvu, Estonsko, Francii, Belgie, Chorvatsko, Španělsko a Polsko.

Řečeno ústy klasika „pravděpodobně se jedná o slušný oddíl“. Přejme si do budoucna, nechť se Rádobydivadlo dožije nejméně padesátky ve zdraví a v pohodě a ať přináší radost svým divákům.

Ladislav Valeš

„Scéně“ je už 95 let

Až do roku 1926 nebyl v Libochovicích mimo spolkové ochotníky žádný řádný ochotnický spolek. Divadlo se zde hrálo jednak v Občanské besedě a v Besedě řemeslnické, Sokole a tak podobně. Sem tam se našlo několik jednotlivců, kteří narychlo vyvolali v život nějaký ten „dramatický odbor“ toho či onoho spolku, hlavně na Silvestry a Mikuláše. Založit opravdový ochotnický spolek bylo dávným přáním Libochovíků s duší herce. Bohužel, po několika pokusech, kdy stanovy byly již zadány a jednou také již schváleny, nevstoupil vůbec tento spolek do života.

Existoval tedy od roku 1899 spolek „Havlíček“, který však spíše organizoval a doplňoval svými herci kočující společnosti. Další spolek vznikl v devadesátých letech 19. století jako volné sdružení posluchačů pražských vysokých škol, kteří se doma scházeli hlavně

o prázdninách. Později se tomuto spolku říkalo „Oharka“, avšak oficiálně nesl jméno Jana Evangelisty Purkyně, ale žádnou trvalou činnost nevykazoval. Roku 1919 v Libochovicích se ustavil dělnický dramatický kroužek „Slunce“ v souvislosti se založením Dělnické tělocvičné jednoty (DTJ) v Libochovicích a okolních obcích. Ani tento spolek nedosáhl takové mohutnosti, aby mohl naplnit za rok několik premiér. Toho dosáhl až spolek „Scéna“.

Oficiálně vzniklo Divadelní sdružení „Scéna“ Libochovicích v roce 1926. První hrou vůbec byla hra zdejšího rodáka, spisovatele a dramatika Josefa Kopty „Revoluce“. Stalo se to tak, že osud určil zdejšímu rodáku Josefu Koptovi, aby se stal spisovatelem. Časem se pokusil o větší dramatickou práci. Byla to právě „Revoluce“, kterou zadal Národnímu divadlu v Praze a která také byla přijata. Premiéry dne 5. listopadu 1925 se samozřejmě zúčastnili libochovičtí rodáci. Po návratu domů si pokládali za

povinnost zahrát „Revoluci“ v Libochovicích. Vždyť to bylo tak lákavé: domácí autor, který se hned poprvé dostal na jeviště Národního divadla. Poněvadž však v Libochovicích nebyl žádný spolek, který by byl schopen tuto hru realizovat, bylo nutno hrát pod jménem nějakého již stávajícího spolku. Bylo tedy vyjednáno s Jednotou Čsl. obce legionářské, aby tento projekt zaštitila, a pod touto firmou byla také „Revoluce“ několikrát hrána. Inscenace byla mimořádně obtížná, avšak podařila se. Přirozeně, že úspěchy nedaly ochotníkům spát, a tak po několika týdnech přemýšlení a sepsání stanov byl ustaven spolek pod názvem „Sdružení přátel umění v Libochovicích - Scéna“. Zajímavá je okolnost, že spolek byl ustaven (s potvrzenými stanovami) na ustavující valné hromadě, konané dne 5. listopadu 1926, tedy přesně ve výroční den Koptovy premiéry.

Od toho dne byl v Libochovicích ochotnický spolek věnující se řádně divadlu a i jinému umění.

ČeTo

Soubor v roce 1926, hra „Revoluce, KS U Tří lip Libochovice.

Sl. Sýkorová jako Aglaja, univerzitní studentka, 1926.

KS U Tří lip
Libochovice
Vstupné:
Kč 250,-

úterý
30.11.2021
v 19,00

ZDENĚK
izer. NA PLNÝ COOLE

www.zdenek-izer.cz

Předprodej v IC a www.vstupenky-libochovice.cz

★ **9. 11. 2021** ★ **19 hod** ★

KS U Tří lip v Libochovicích

DIVADELNÍ SPOLEČNOST HÁTA UVÁDÍ KOMEDII

ZAMILOVANÝ SUKNIČKÁŘ
MICHAEL PARKER

Hraje:
Lukáš Vaneček
Adela Gondešková
Martin Šouhar
Alžběta Štorklová
Eliška Tomanová
Mikolaj Doležal
Viktor Liner
Veronika Jenková
Pavel Křátek
Ota Zelená
Zbyněk Panchák
Ivana Andělková
Dáňa Vojtková
Křtinya Kocianová
Hana Kasperová
Radka Pačudíková

Děkují: David Dvořák
Režie: Roman Šruba
Výprava: Zbyněk Štorkl
Kostýmy: Zuzana Šruba

www.hatahata.cz

Vstupenky on-line
na www.vstupenky-libochovice.cz
nebo na IC Libochovice.

vstupné 400,- Kč/osoba

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LIBOCHOVICE

BANÁT

ČESKÉ VESNICE V RUMUNSKU
PŘEDNÁŠÍ JIŘÍ ŘEHÁK

STŘEDA 3. LISTOPADU OD 18 HOD.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

27.11.2021

na náměstí 5. května
v Libochovicích

Program:
od 14:00 Vánoční trhy
od 16:00 Kulturní program,
kde vystoupí:

MŠ Libochovice
MŠ Poplze
ZUŠ Libochovice
Pěvecký sbor Melodie Libochovice

Pro děti, které s sebou přinesou vyrobenou ozdobu
na vánoční stromek čeká sladká odměna, kterou jim
předá anděl stojící u stromčku...

Z deníku městské policie v Libochovicích

Činnost MP Libochovice v období od 13. 9. do 12. 10. 2021

V současné době probíhá instalace 4 nových kamerových bodů a to v ulicích Vrchlického, Komenského, Revoluční a Dr. Vacka. Kontrolní činnost probíhala formou pěších hlídek a autohlídek.

• 13. 9. jsme v čase 01.25 hodin při běžné hlídkové činnosti zjistili osobu v průjezdu do ulice Purkrabská, která znečišťovala veřejné prostranství. Ta byla vyzvána k úklidu a opuštění místa, čehož uposlechl.

• 15. 9. jsme v čase 14.25 řešili odkládání odpadu mimo vyhrazená místa v ulici Táboritská. Celá věc byla postoupena příslušnému správnímu orgánu k dalšímu řešení.

• 16. 9. byl v čase 02.30 hodin jeden ze strážníků MP Libochovice v době osobního volna požádán policejním orgánem, aby se neprodleně dostavil na pracoviště za účelem spolupráce s orgány činnými v trestním řízení a to z důvodu vyhodnocování kamerových záznamů, jejich zálohování a poskytnutí útvaru speciálních činností kriminální služby a vyšetřování Litoměřice. Jednalo se o událost, kdy byl v ulici Vrchlického v blízkosti ohniště u ZŠ nalezen muž, na kterém měl být dle výpovědi poškozeného proveden pokus vraždy.

• 17. 9. jsme v čase 07.05 hodin přijali telefonické oznámení, že si pod mostem J. E. Purkyně přes řeku Ohři někdo rozdělává oheň. Hlídka dorazila na místo, kde našla místní osobu bez domova. Ta byla vyzvána k úklidu, uhašení ohně a opuštění místa, čehož uposlechl.

• 20. 9. jsme v čase 07.50 hodin přijali telefonické oznámení o kouři vycházejícím z blízkosti objektu, kde má být do budoucna tzv. „Archa“. Na místě zjištěno, že zde neznámá osoba rozdělala oheň, který řádně neuhasila. Jelikož nebylo vsilách hlídky ohniště řádně uhasit, byly telefonicky požádány technické služby, které vše řádně zlikvidovaly.

• V čase 13.50 hodin přijato telefonické oznámení o znečištění komunikace v ulici Kožešnická. Zde zjištěno, že se jedná o vytékající olej z odstaveného vozidla. Šetřením nalezen majitel, který byl vyzván k zabezpečení proti úniku provozní kapaliny a odstranění znečištění.

• 21. 9. jsme v čase 17.00 hodin přijali telefonickou stížnost na znečištění pozemní komunikace směrem na městskou část Dubany. Toho dne zde byla prováděna sklizeň kukuřice. Hlídka se telefonicky kontaktovala se zodpovědnou osobou, která zajistila okamžitou nápravu.

• 22. 9. jsme v čase 11.55 hodin přijali nalezený mobilní telefon, občanský průkaz a kartu pojištěnce. Hlídce se podařilo kontaktovat matku majitele, který se následně dostavil na služebnu městské policie a vše si převzal.

• 23. 9. jsme v čase 16.45 hodin šetřili oznámení, kdy u jedné z chat v ulici K Myslivně došlo ke krádeži většího množství kabelu, který byl pod napětím.

• 26. 9. jsme v čase 12.00 hodin přijali telefonické oznámení o dlouhodobém problému s rušením nočního klidu v jednom z bytů na náměstí 5. května. Sousedské vztahy jsou neustále narušovány hlasitou reprodukcí hudby, která ruší nejen noční klid. Osoby v bytě byly již několikrát upozorněny na tento problém svými sousedy, což se však minulo účinkem. Vzhledem k tomu, že toto protiprávní jednání bylo již několikrát řešeno Policií ČR i městskou policií, byla celá věc po zpracování předána příslušnému správnímu orgánu k dalšímu řešení. Tímto bychom vás chtěli upozornit, že nikdo nesmí své okolí rušit nadměrným hlukem a to i mimo čas, který

známe jako noční klid.

• 27. 9. jsme v čase 13.10 hodin opět řešili osobu bez domova, která si rozdělala oheň pod mostem a přespávala zde. Stejně jako v minulém případě došlo na výzvu k úklidu a opuštění místa.

• 28. 9. došlo v čase 02.15 hodin ke krádeži slunečníku u cukrárny na náměstí 5. května. Vyhodnocením kamerového záznamu a následným šetřením došlo k ustanovení totožnosti pachatele. Celá věc byla poté předána policejnímu orgánu k dalšímu řešení.

• 1. 10. jsme v čase 21.10 hodin vyjízďeli na základě telefonické žádosti rychlé záchranné služby k aktivaci AED (automatizovaný externí defibrilátor) do ulice Husova, kde došlo k zástavě srdce u starší ženy. Hlídka prováděla resuscitaci do příjezdu RZS. Stejně tomu bylo i 5. 10., kdy jsme v čase 05.35 hodin přijali žádost o poskytnutí první pomoci a použití AED v obci Slatina, kde došlo k zástavě srdce u staršího muže. Hlídka na místě prováděla srdeční masáž do příjezdu a dále i za přítomnosti RZS do 06.30 hodin.

• 8. 10. jsme se společně se starostou města zúčastnili dopravní konference v Ústí nad Labem.

• V čase 12.50 hodin jsme na základě přijatého oznámení provedli odbornou likvidaci použité injekční stříkačky ležící na lavičce v ulici Turinského.

• Ve dnech 8. 10. a 9. 10. byl městskou policií prováděn dohled nad poklidným průběhem voleb do Poslanecké sněmovny ČR. Hlídková činnost byla zaměřena především na veřejný pořádek a dodržování občanského soužití.

Sepsal: vrch. komisař Pavel Job

HAZMBURK – dějiny hradu

**S historií hradu Hazmburku
a osudy jeho majitelů
od 13. do 16. století
se můžete seznámit
na besedě s Markem Rubešem
v Městské knihovně v Libochovicích.**

**Městská knihovna
Libochovice
11. listopadu 2021
18:00 hodin**

Městská knihovna Libochovice

Z nových knih:

Karel Gott: **Má cesta za štěstím**

Hurdová, Veronika: **Moje milá smrti** (terapie zármutku)

Markham, Laura: **AHA!**

Rodičovství (jak přestat křičet a začít žít s dětmi v harmonii)

Colgan, Jenny: **Knihupectví u jezera**

Colgan, Jenny: **Nekonečná pláž**

Lonsdale, Kerry: **Všechno, co dáme** 3. díl

Steel, Danielle: **Vyznamenání**

Shafransky, Renée: **Zatímco spím**

Crumley, James: **Poslední polibek, co za něco stál**

Harris, Brooke: **Když jsi odešel**

Hannah, Sophie: **Záhada tří čtvrtin**

Lavoie, Marie-Renée: **Zpověď nudné manželky**

Theils, Lone: **Posedlé dítě**

Žuranová, Mária: **Tajemství tří žen**

Harasimová, Markéta: **Smrtný hřích**

Osoha – Kavalír – Mašek: **Návrat krále Šumavy**. Opona se zatahuje (komiks)

Novák, Jan – Jaromír 99: **Čáslavská** (komiks)

Hájek, Jiří: **Hra na třetího** (dar libochovického autora)

Petrů, Vladimír: **Vzpomínky na dědu a na jeho moudra** (dar autora)

Petrů, Vladimír: **Z poezie a krátké prózy kádi Petrů Vládi** (dar autora)

Kraus, František R.: **A přiveď zpět naše roztroušené...**

Goffa, Martin: **Přiznat vinu**

Z nových knih pro děti a mládež:

Pávková, Bohdana: **Povídáčky naší Kačky** (logopedické povídky)

Hurdová, Veronika: **Agnes a Zakázaná hora** (fantasy, sebepoznání, pro čtenáře od 8 do 100 let)

Zlaté příběhy Čtyřlístku

Magašvári, Lucia: **Strašidelnická** (dobrodružné příběhy z metra)

Míková, Marka: **Pohádky na předpis**

Kočky: objevuj s úsměvem

Janišová, Ivana: **Popletený svět**

Drijverová, Martina: **To kvůli mně**

Bardugo, Leigh: **Griša 1.-3.**

Kinney, Jeff: **Strašidelné historky báječného kamaráda Rowleyho**

Jeffersona

Čapek, Karel – Čupová, Kateřina: **RUR** (komiks)

Vladimír Petrů besedoval v knihovně

Není snad nikdo, kdo by neusedl na kolo a neujel alespoň několik kilometrů. Není však mnoho těch, kdo si řekli: „Jsem v důchodu, každým rokem projedu na kole část Evropy“. Tím, kdo se tak rozhodl, byl Vladimír Petrů. První jeho cestou, po pečlivé přípravě, byla na jaře roku 2019 cesta kolem hranic prvo-republikového Československa. Podél jižní hranice Čech na Slovensko, dále na tehdejší Zakarpatskou Rus a podle severní hranice Slovenska a Čech až do bodu startu, vesnice Slavětín na Lounsku. O své cestě trvající 55 dnů, dlouhé 4404 kilometry přijel vyprávět v pondělí 24. září do knihovny.

Po dlouhé době konané Po-znání přineslo dvacítky posluchačů velmi poutavé líčení dobrodružné cesty, kdy V. Petrů každodenně ujel v průměru 80 kilometrů, většinou v dešti a zimě. Čím více popisoval cestu na východ, tím se vyprávění stávalo barvitější a zajímavější. Jízda karpatskou přírodou, s vesnicemi na okraji společnosti, dodávala vyprávění na dramatickosti. V. Petrů po více než dvou hodinách odcházel s tím, že se do knihov-

ny vrátí s vyprávěním o své chystané cestě na kole do Pobaltí. Přejme mu, aby cestu absolvoval ve zdraví a přivezl poutavé

fotografie na další vyprávění.

Děkujeme Vladimíru Petru za darované knihy „Z poezie a krátké prózy kádi Petrů Vládi“ a „Vzpomínky na dědu a na jeho moudra“. *Jaromír Thustý*

Promítání a beseda s Vladimírem Petru.

11. Den
válečných
veteránů

Od 1. 11. do 30. 11. probíhá v Městské knihovně Libochovice sbírka Paměti národa na **podporu válečných veteránů**. Za svůj finanční dar si odnesete květ vlcího máku - symbol válečných veteránů. Děkujeme!

Měsíčník LIBOCHOVICKÉ NOVINY, periodický tisk územního samosprávného celku, vydává město Libochovice, IČ: 002 63 931. Registrováno 7.7.1995, ev. č. E11618. Šéfredaktor: Mgr. Josef Krob. Redakční rada: Tomáš Černý, Pavel Česal, Mgr. Zuzana Chloubová, Alena Šebková, Stanislav Thustý, Mgr. Miroslav Žůna, sazba a grafická úprava Ing. Milena Ryšavá, jazykové korektury: Mgr. Jana Miléřová. Vytiskla tiskárna: TISK Horák, Ústí nad Labem. Náklad 1500 kusů. Za obsah článků odpovídá jejich autor. Nevýžádané podklady se nevracejí. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravit nebo zkrátit. Příspěvky zasílejte na e-mail: Josef.Krob@seznam.cz nebo libochovicke.noviny@centrum.cz, případně je zanechte v IC v průchodu MěÚ. **Redakční uzávěrka je 16. den předchozího měsíce.** Internetová podoba ke stažení na www.libochovice.cz

LIBOCHOVICKÝ PROGRAM

KULTURNÍ, SPOLEČENSKÉ A SPORTOVNÍ AKCE

11
listopad
2021

st/3/11 18.00	Banát - přednáší Jiří Řehák 41. S knihovnou za po-znáním.	událost městská knihovna
čt/4/11 8.00	Nicholas Winton - Síla lidskosti Vzdělávací pořad pro školy.	pro děti KS U Tří lip
pá/5/11 18.00	Pochod za rozsvícenou dýní	zábava městský park
ne/7/11 17.00	Taneční kurzy pro ženy a dospělé Taneční škola T. Mikulského.	zábava KS U Tří lip
út/9/11 19.00	Zamilovaný sukničkář - divadlo Háta Hrají: L. Vaculík, M. Zounar, I. Anderlová a další. Vstupné: Kč 400,-.	divadlo KS U Tří lip
čt/11/11 18.00	Hazmburk - dějiny hradu Beseda s Markem Rubešem. 42. S knihovnou za po-znáním.	událost městská knihovna
ne/14/11 17.00	Taneční kurzy pro ženy a dospělé Taneční škola T. Mikulského.	zábava KS U Tří lip
ne/21/11 17.00	Taneční kurzy pro ženy a dospělé Taneční škola T. Mikulského.	zábava KS U Tří lip
po/22/11 18.00	George Orwell: Farma zvířat 112. Po-čtení.	událost městská knihovna
so/27/11 14.00	Rozsvícení vánočního stromu	událost nám. 5. května
ne/28/11 17.00	Taneční kurzy pro ženy a dospělé Taneční škola T. Mikulského.	zábava KS U Tří lip
út/30/11 19.00	Na plný coole - Zdeněk Izer One man show. Vstupné: Kč 250,-.	divadlo KS U Tří lip

Abonentky a vstupenky zakoupené v roce 2020 na divadelní představení **Zamilovaný sukničkář** zůstávají v platnosti!

Pravidelně konané akce v KS U Tří lip

pondělí - výtvarné kurzy, 16 - 18 hod.; zkoušky MALIS, 16 hod.
 po - st - balet pro děti, od 15 - 18 hod.
 středa - cvičení seniorů, 15 - 17 hod.
 čtvrtek - logopedie, 9 - 16.30 hod.; kurzy angličtiny, 17 - 18 hod.
 pátek - country tance, 16 - 18 hod.; balet pro ženy, 17 - 18 hod.

IC Libochovice

pondělí 8.00 - 11.00 12.00 - 17.00
 úterý 8.00 - 11.00 12.00 - 15.00
 středa 8.00 - 11.00 12.00 - 17.00
 čtvrtek 8.00 - 11.00 12.00 - 15.00
 pátek 8.00 - 13.00

Předprodej vstupenek: Informační centrum v přízemí pod městským úřadem, tel: 416 725 857, 725 878 642
 e-mail: info@libochovice.cz web: www.libochovice.cz Změna programu vyhrazena.